15/06/2020

Η θαυματουργή Εικόνα της Παναγίας Βαρνάκοβα

/ Επικαιρότητα

Στην Ιερά Μονή Βαρνάκοβας δέσποζε η Εικόνα την Παναγίας η οποία είναι θαυματουργή. Η συγκεκριμένη Εικόνα χρονολογείται από την ίδρυση της Ιεράς Μονής το 1077. Η Εικόνα έχει ένα ράγισμα πάνω στο πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου το οποίο έγινε από τοπικό σεισμό που πραγματοποιήθηκε στις 15 Αυγούστου το 1940 την ώρα που τορπιλίστηκε το Έλλη στην Τήνο. Η Εικόνα μαζί με άλλα ιστορικά κειμήλια της Ιεράς Μονής Βαρνάκοβας καταστράφηκε από τη μεγάλη πυρκαγιά που ξέσπασε χθες το βράδυ στην Μονή, εκτός από ένα μικρό κομμάτι που έμεινε άθικτο και θα αξιολογηθεί από τους αρμόδιους φορείς.

Διαβάστε εδώ για τη φωτιά που ξέσπασε στην Ιερά Μονή Παναγίας Βαρνάκοβα!

Η Εικόνα είχε καταφέρει προ τριετίας να αποφύγει τις φλόγες που κατέστρεψαν την γυναικεία Ιερά Μονή. Όπως αναφέρει η Ηγουμένη Θεοδοσία, μιλώντας για όσο συγκλονιστικά συνέβησαν στη γυναικεία μονή έκανε λόγο για θαύμα της Παναγίας, αφού την ώρα της απόλυτης καταστροφής, όταν η πύρινη λαίλαπα κατέκαιγε μανιασμένα ότι έβρισκε μπροστά της, δεν άγγιξε την εικόνα της Παναγίας της Βαρνάκοβας.

«Η λαίλαπα της φωτιάς τύλιγε στις φλόγες το μοναστήρι μας και πλησίαζε τη θαυματουργή εικόνα της Παναγίας μας. Η εικόνα ήταν βιδωμένη, κατσαβίδι δεν υπήρχε, η αγωνία ήταν στο κατακόρυφο, έλεγα στην Παναγία “χωρίς εσένα δεν φεύγω από το μοναστήρι, θα καούμε και οι δύο” και ξαφνικά η εικόνα πέφτει πάνω μου και με τη βοήθεια άλλης μιας αδελφής μοναχής σώσαμε την εικόνα της Παναγίας μας,» δήλωσε η ηγουμένη η οποία πήρε στα χέρια της την εικόνα της Παναγίας της Βαρνάκοβας.

Τη στιγμή που η πύρινη λαίλαπα κατέστρεφε ότι υπήρχε στο μοναστήρι, σύμφωνα με την Ηγουμένη, σε ένα από τους εσωτερικούς χώρους αιωρείτο μια σελίδα.

Πρόκειται για μια σελίδα από το κεφάλαιο ΙΒ.6 προς Εβραίους επιστολή του Αποστόλου Παύλου, η οποία ξεκινά: “Ον γάρ αγαπά Κύριος παιδεύει, μαστιγοί δε πάντα υιόν ον παραδέχεται...” το οποίο μεταφράζεται ως “διότι εκείνον που αγαπά ο Κύριος, τον παιδαγωγεί και τον μορφώνει διά μέσου των θλίψεων. Μαστιγώνει δε με ταλαιπωρίες κάθε υιόν, τον οποίον δέχεται κοντά του ως δικόν του...”

Μια ηλικιωμένη κυρία μιλώντας για την προστασία της οικογένειας της από την Παναγία Βαρνάκοβα αναφέρει:

«Με το Μοναστήρι εδώ της Παναγίας είμαστε συνδεδεμένοι οικογενειακώς. Οι γονείς μου πολλές φορές έβρισκαν εργασία εδώ, γιατί τα χρόνια εκείνη υπήρχε μεγάλη φτώχεια. Έτσι και εγώ, μόλις 16 χρονών κοριτσάκι, πήγα στην Αθήνα για να εργαστώ σε κάποιο σπίτι.

Εργαζόμουν σκληρά για την ηλικία μου, μακριά από την στοργή του σπιτιού μου. Κάποτε όμως, χωρίς αιτία, κάποιος άνθρωπος με την σκληρή συμπεριφορά του με πλήγωσε βαθειά. Τόσο πολύ πονούσε η ψυχή μου, ώστε το βράδυ που πήγα στο δωμάτιό μου, αγκάλιασα μια εικόνα ξύλινη που είχα της Παναγίας, γονάτισα πάνω στο κρεβάτι μου, έτσι όπως ήμουν ντυμένη, και άφησα τον πόνο μου να ξεχυθεί πάνω Της με δάκρυα και αναφιλητά. Ζητούσα την παρηγοριά και την βοήθεια της Παναγίας. Ο πόνος της ψυχής μου ήταν απερίγραπτος.

Σε μια στιγμή αποκοιμήθηκα για λίγο. Όταν συνήλθα, σκέφτηκα, αφού έμειναν λίγες ώρες ως το ξημέρωμα (σηκωνόμουν στις 5:00 κάθε πρωί), να πέσω μες στα σκεπάσματα να ξεκουραστώ. Όταν ανασηκώθηκα, κοίταξα την εικόνα της Παναγίας που είχα ακόμη στην αγκαλιά μου. Με πόνο, μαζί με κάποιο φόβο (δέος), είδα ότι είχε σχιστεί το ξύλο! Από την κορυφή του κεφαλιού της Θεοτόκου, κατέβαινε η σχισμή στο Πρόσωπό Της και κατέληγε στον ώμο Της! Πίστεψα πως εγώ έφταιγα, επειδή την πίεζα στο στήθος μου, και άρχισα πάλι να κλαίω με πολύ συντριβή και να Της ζητάω συγγνώμη.

Τότε – αυτό δεν θα το ξεχάσω ποτέ στην ζωή μου – η Παναγία ζωντάνεψε στην εικόνα Της! Το βλέμμα Της ήταν γεμάτο συμπάθεια και αγάπη και κινήθηκαν τα χείλη Της λέγοντάς μου:

-Μην ξανακλάψεις έτσι, παιδί μου, επάνω στην εικόνα μου. Μου ράγισες την καρδιά! Εγώ σ’ όλη σου την ζωή θα είμαι κοντά σου και θα σε προστατεύω.

Τότε κατάλαβα πως άνοιξε η εικόνα από την συμπόνοια της Παναγίας κι όχι από άλλη αιτία.

Η εμπειρία εκείνης της νύχτας μου έμεινε αλησμόνητη. Είναι γεγονός πως η Δέσποινα του κόσμου τήρησε την υπόσχεσή Της. Σε όλη την μετέπειτα πορεία της ζωής μου ήταν και είναι φανερή η προστασία Της». Το περιστατικό καταγράφεται στο βιβλίο “Θεομητορικά Θαύματα της Παναγίας Βαρνάκοβας μετά παρακλητικού Κανόνος”.